

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Seinasta sunnudag vóru nógvir dystir leikaðir ymsastaðni í oyggj umum.

Hesin dagur var eisini ein av teim bestu hvat viðvíkti veðri. — Leygardagin var Smiril á útferð úr Vági til Klakksvíkar í tí allarbesta summarveðri, ein kann hugsa sær, sólskin og blika logn, ikki skýggj á lofti. Seinri, móti kvöldi, køvdi hann tó av nógvastaðni, men summarlýðkan var tó har mjørkin legði sína køvandi hond yvir landslagið.

Í Klakksvík leikaðu I. og II. liðini hjá TB og KÍ. Klakksíkarliðini vunnu bæði ávikavist við 1—0 og 10—0.

Havnin hevði eisini vitjan av fótboldslíð. Tað var VB, sum leikaði seinasta landskappingardystin móti B 36. Úrslitið varð 3—2 til VB. Eisini leikaðu dreingjaliðið hjá KÍ og VB. Fyrstnevndu vann við 3—2. Umframt vóru eisini hondboltsdystir. Inni á Skálafjörðinum var rættuligur ítróttastevnudagur. Í Runavíkini varð leikað hondbolt frá kl. hálvgun trý til gott sjei á kvöldi.

Ymsastaðir frá vóru lið komin at leika: Vestmenningar, Tvørámenn, gentur úr Klakksvík og Fuglafirði. Úrslitini vóru hesi:

I. kvinnulið IF og Stjornan — 2—1 til Stjornan. I. mannslið hjá VÍF og Tjaldrið — 14—7. Tjaldrið og TB 7—7.

Strandingar høvdu boðið Kyndli at leika vinardyst. Tað vóru 3 lið, nevniliga kvinnulið II. og mannsliðini I. og II.

Hóast Strandingar kanska ikki vunnu stóran sigur, var hetta ein góður ítróttadagur. Nógv fólk var komið saman á vøllinum. Strandingar eru gamlir hondboltsleikarar, vit eiga at minnst teir frá krígsárunum, tá vóru teir uppi í teim bestu, vóru eisini Føroyameistarar. Henda dagin var tó annarleiðis, nú vóru tað kvinnurnar, sum vóru bestar. Onkur av leikarunum í mannsliðinum vóru eisini við í krígsárunum og leikaðu bara heilt væl. Úrslitini vóru hesi:

Kvinnur II. 1—1.

Menn I. Kyndil vann við 16—6

Menn II; Kyndil vann 11—1.

Seinri fóru Strandingar og Kyndilsmenn yvirum til Runavíkar leika móti Tvøroyrarmonnum og Tjaldursmonnum (Glyvvar). Av teim samansettu liðunum, TB-Tjaldur móti Strandingum-Kyndil vann seinastnevnda lið við 23—7.

Íslenskt fótboldslíð úr Keflavík er komin vitjunarferð til B 36. Teir leiktu fyrsta leikin í Gundadali týskvöldið. Har fekk ein at síggja, hvussu fótboldur eigur at verða leikaður, serliga var fyrri hálvleikur óføra væl leikaður — av Íslendingunum. Hetta íslenska liðið man vera tað lið, ið hevur sýnt okkum ein hin besta leik, sum leikaður er í Gundadali. Teir vunnu við 5 málum móti 2. Men sigurin átti at verið nógv størri, so væl teir leiktu. Flestir teirra vóru blaðungir menn og væl sá teir út. — Hóskvöldið leiktu teir norðuri í Klakksvík móti KÍ, og har vunnu teir 2—1.

Í kvöld skal íslenska liðið leika móti Býarlíðinum í Havn. Og tá venta vit at fáa ein góðan leik at síggja. Og ilt man vera at gita, hvør henda leikin vinnur.

Ymist av áhuga her heiman

TÝSDAGIN seinasta var maður maður fyri tí óhappi at fáa eina plátu, sum skuldi hivas upp á nýbyggningin hjá Føroya Banka í Havn, á seg. Til alla lukku var fallið soleiðis, at maðurin slapp við lívinum. Hann varð fluttur á sjúkrahúsið; men vandi fyri lívinum var ikki. Um ólavsøkuna mundi eisini vanlukka staðist av einum planki, sum datt út móti akvegnum, bilur kom beint tá framvið og tók plankin í antennuna. — Fólk eiga at ansa sær, tá tey ganga framvið, har bygt verður.

BRÚDLEYP. Hósdagin komandi giftast í Havnar kirkju frúgvín Karin Margreta Joensen úr Havn og Hjorgvin Joensen úr Miðvági.

UM 300 hvalir komu til skiftis í Miðvági seinasta týsdag; men har var hópur aftrat, ið ikki varð merkt. Í Havn fingur fólk heima-partar sínar mikukvöldið. Í hesi grindafærð vóru eisini vísindamenn, ið tóku blóð av hvalunum til vísindarligar kanningar.

ÚR KEFLAVÍK er fótboldslíð á vitjunarferð í Føroyum. Teir leikaðu óføra góðan dyst móti B 36 týskvöldið og vunnu 5—2. Summir vildu halda, at B 36 spældi sera illa henda dag, men tað mundi heldur vera, at Íslendingar spældu so mikið betur, enn vit mangan síggja. Í Klakksvík leikaðu teir hóskvöldið, og varð úrslitið, at teir vunnu KÍ við 2—1. Í kvöld leika teir móti býarlíðinum í Havn og mánakvöldið leika teir síðsta dyst sín, tað verður móti HB.

ÚTVARPSKRÁIN fyri kom-

andi viku: Í dag verður gramfonkonsert, í morgin, sunnudag, gudstænasta — vígslan á Økrum. Mánadagin eitur evnið »Ferðin um havið», týsdagin ynskikonsert fyri børn, mikudagin um sildaveiðu, hósdagin vitjan í Kálvalið og friggjadagin tosar E. Mitens um útvarpið.

OGNARFELAGIÐ hevur sent blaðnum eitt mótmæli móti lögmannsins frásøgn viðvíkjandi yvirtøku ognarfelagsins av portugals-trolarunum. Felagið sigur seg onga slíka avtalu at hava gjørt, og at nevndin heldur onga heimild hevur til at gera slíkar avtalur. Vit hava ikki hesa ferð blaðrúmd fyri skrivinum frá Ognarfelaginum.

Hósdagin 8. aug. hevði »Bethesda», danska Indre Missions sangkórið seinastu konsert sína, sum var í teirri stóru samkomuhøllini í nýggja kommunuskúlanum. Óføra væl ljóðaði sangurin í høllini, og fólkid sýntist at vera sera hugtakið av sanginum og musikkinum. Tey fóru avstað aftur, hetta kórið, við Tjaldurinum í gjárkvöldið og hava verið ymsar staðir á byggunum og hildið konsert.

Tað var eyðvitað

Tað er nú javnt og samt at hoyra, hvussu væl ið sitandi samgonga hevur stjórnað landinum, ja, tað má sigast, at tað er ikki smávægis gabb, ið serliga Dagblaðið roynir at pota niður í fólk, uttan at hava okkara veruligu støðu í huga — at vit eru so illa fyríkomnir sum einki annað land, og at tann peningahækkkan, sum vit nú eiga meira innistandandi í bankum og sparikossum, er einans okkara grannatjóðum fyrí at takka, at teir hava verið so væl fyrí við fiskiforum, at teir hava kunna hýst okkara sjógørpum. — Tað má sigast at vera ógviliga ómansligt av monnum, flokkum ella bløðum at lýsa okkara figgjarglugu støðu á tann hátt, har hon kann bliva teimum til fyrímunar, og tó eiga nógv tann minsta heiður av.

Men hina dopru síðuna av viðurskiftunum — hana káva teir út yvir — ella kasta ta ábyrgduna á andstøðuflokkarnar. — Nei, sum Herluf Trolle segði á sinni: »Vilja vit hava tað góða, megu vit eisini taka við tí súra.« Sannleikin er tann, at einki samfelag er verri státt við arbeiðstól á landi sum á sjógví enn okkara, ið verður sungið loyprisandi halleluja fyrí at vera so væl fyriskipað hesi sjei seinastu árin. Fyri at sleppa landsstýrinum burtúr neyðini viðvíkjandi endurnýggjan av skipaflotanum, varð fyrí stuttum stovnað tað sokallaða »Ognarfelagið«, men liðið hevur hoyrst frá hesum felag, síðan tað varð stovnað.

Men blað okkara segði longu, tá hetta felag sá dagsins ljós, at lóginna helst komu at bliva smíð-

aðar soleiðis, at bert teir stóru koma at fáa ágóðan av hesum nevnda felag — og nú spókir fram undir, at vit fáa rætt, efir tí ið prular undir lokinum. Tann fátæki skal gjalda, meðan hin ríki skúmar omanav, soleiðis bliva okkara samfelagslógir smíðaðar. Sannleikin skal jú altíð fjalast, men tað ber ikki so væl til, tí øll eru ikki analfabatar — minni enn so!

Hin tunga ábyrgdin.

Hin dapri verunleiki er tíverri tann, at meðan reypað verður av, hvussu væl stýrt hevur verið síðan 1950, er tað heilt umvent, um kannað verður eftir støðuni tá og nú. — Hvat hevur almenningurin ikki goldið í tollum og skattum síðan tá? Støðan tykist at vera so hættislig, at ilt er at siga, hvat ið tað kemur at enda við. Síðan sitandi samgonga kom í lag, er eitt slíkt peningatrýst lagt á herðar almenningsins og einstaklingsins sum ongatíð fyrr í søguni. Í hesum alt óhugnaliga skatta- og tolltrýsti fylgir landsumsitingin við hækkandi. Hetta er hin sama og dapra ábyrgdin, sum sitandi stýri hevur at rósa sær av.

Tit áttu at verið varnir við at flutt høgna bein, áðrenn tit vistu, hvussu trygt vinstra stóð.

D. J.

Soleiðis skrivaði Jørgen Frantz Jacobsen í 1936:

„Desværre er den nationale romantik ikke helt uden skyld i denne udvikling. Stivnet som den er, har den ikke kunnet emancipere sig fra de gamle samfundformer og idealer. Følgen er blevet, at den intet bud har haft til de nye samfundslag af fiskere og arbejdere, der selvfølgelig ogsaa har været forsamlet af den kulturelt ganske impotente samfundsbevægelse. Resultatet er blevet, at der her er opstaaet et aandeligt vacuum, der ligefrem har indsuget sekter, som en støvsuger indsuger støv.

Ligesom det færøske folk faar sine tænder odelagt af alt for banal ernæring, saaledes faar det ogsaa sine aandessener odelagt af banal mystik og andet religiøst gnask.“

MILLUM UNGFÓLK

— Tá eg var nýgiftur, var eg lukkligur, segði hann. — Tá eg kom heim um kvöldarnar, spældi hundurin við fotur mínar og goydi, og kona mín kom við inniskónum. Nú, 10 ár aftaná, er tað hundurin, ið kemur við inniskónum, meðan konan goyr. —

— Nú havi eg verið giftur í 14 ár, men enn dugi eg ikki at skilja kvinnurnar, tí hava tey hovudpinu, er tað ringasta, tær vita, hava tey tannapínu, er tað ringasta, tær vita, og hava tey ein mann, ið kemur seint heim um kvöldarnar, er tað ringasta, tær vita, ja, at skilja kvinnurnar, er tað ringasta, eg veit. —

— Pápi, tað stendur í blaðnum, at nú er komin út ein orðabók við fleiri túsund nýggjum orðum.

— Brenni blaðið, góði, áðrenn mamma tín sær tað. —